

Retreu a CiU que aposti ara per referèndums sense permís estatal quan va provocar un pacte sobre l'Estatut que obliga a l'autorització de l'Estat

Pere Aragonès

Diputat d'ERC al Parlament i relator de la llei de consultes populars per via de referèndum

Referèndums per llei

Per fer un pas endavant no podem comptar amb Convergència i Unió (CiU). Mirin la llei del cinema, on el primer d'entonar l'ara no toca va ser Felip Puig tot just anunciar-se l'avantprojecte. Després Duran i Lleida va reblar el clau menystenint la proposta tot dient que les prioritats són unes altres, i Oriol Pujol va posar la cirereta al pastís demanant que es suprimeixin les sancions de la llei perquè quedi en paper mullat.

No és cap sorpresa. En aquests darrers mesos, no han deixat de posar bastons a les rodes a l'obertura de delegacions catalanes a l'exterior, fent la gara-gara sense problemes a la dreta més

rància. Com tampoc no han dubtat a l'hora d'aprovar una llei de l'audiovisual espanyola que respon únicament als interessos dels dos grans grups de comunicació privats espanyols i que és l'avantsala per deixar TV3 sense publicitat.

Només faltava ara que es neguin a donar suport a la llei de consultes perquè, segons asseguruen, no és prou ambiciosa. Sembla que amb aquesta llei el paper que toca és el de timbaler del Bruc. Anem a pams, que la cosa s'ho val.

No és cap secret que Convergència i Unió va renunciar sempre a impulsar una reforma ambiciosa de l'Estatut malgrat disposar de folgades majories absolutes, i que quan les va perdre va

optar per pactar amb el Partit Popular (PP) a Barcelona i a Madrid. No és fins que Esquerra entra al govern de la Generalitat que s'impulsa una reforma ambiciosa, a la qual CiU no va tenir més remei que sumar-s'hi malgrat el seu full de serveis, més per necessitat que per convicció.

A l'Estatut del 30 de setembre s'hi recollia la possibilitat que Catalunya pogués celebrar referèndums sense l'autorització de l'Estat, perquè es preveia la transferència d'aquesta competència a la Generalitat. Malauradament, les presses de CiU per tornar a la Generalitat van provocar un pacte de mutilació de l'Estatut, que va incloure l'obligatorietat de l'autorització a l'Estat per ce-

lebrar referèndums, consolidant i ratificant el que marca la Constitució pactada per Miquel Roca.

Van posar reixes a la democràcia i ara demanen que despleguem el seu pacte demanant referèndums sense permís estatal. Però si van ser precisament ells els que van fer i votar que fos així! S'ha de tenir coratge, certament. I la veritat és que a CiU estaven convençuts que Esquerra no aconseguiria que el govern aprovés la llei de consultes, ni tampoc la llei del cinema.

Per això la reclamaven insistentment malgrat que, com deia Duran i Lleida fa només uns mesos, "ajxò del sobiranisme no interessa a ningú". Però ves per on, hi ha llei de consultes, una llei que ara CiU no vol aprovar al Parlament perquè no és prou ambiciosa. I malgrat que saben —els ho han dit juristes des de les seves pròpies files— que es tracta d'una llei que respon al que ens plantejàvem: celebrar referèndums a Catalunya que permetin exercir el dret a decidir, si cal, contraposant Espanya i democràcia.

Però ja sabem que per CiU això no és una prioritat. ■